ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Застеляйте столи...

Рік XXVII, ч. 1 СІЧЕНЬ — 1987 — JANUARY Vol. XXVII № 1

ПРОМІНЬ

Рік XXVII СІЧЕНЬ 1987 Ч. 1

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія
Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man., Canada
R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $15.00
Одно число 1.50

PROMIN

№ 1 JANUARY 1987 VOL. XXVII

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man., Canada
R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $15.00
Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

ЗМІСТ:

Централя — З Різдвом Христовим 1
С. Орлюк — Четвертий універсал 2
М. Філянський — Київ 2
М. Щербак — Тут вічність гомонить 2
М. Р. — Найбільш почесна служба 3
Різдвяна ніч 5
Анна Критюк — Різдвяні звичаї на Волині 5
Щедрий Вечір 7
Мар'яна Зузак — Питання молодших жінок в Союзі Українок Канади 8
Є. Вавринюк — Різдвяні рефлексії 9
Алла Косовська — Мій спогад про Київ 10
Іванна Савицька — Різдвяні леґенди 11
Нашим дітям 12
O. Paszczak — Trach — Traditional Ukrainian Christmas 13
A. Horniatkevyc — Re: Oour World Hamous "Shchedryk" 15
Квіти незабутнім 16
Канада — Святочні побажання 17
Г. Мельник-Марко — Наш плян для молоді 18
Різдвяні привіти від 18-34

НА ОБКЛАДИНЦІ: — Застеляйте столи та все килимами — радуйся —

Second Class Mail Registration Number 1925
International Standard Serial Number ISSN 03802140

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Добрий вечір тобі, пане господарю.
Радуйся! Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

Застеляйте столи та все килимами.
Радуйся! Ой радуйся, земле,
Син Божий народився!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ, НОВИМ РОКОМ І СВЯТИМ ЙОРДАНОМ

вітаємо

Блаженнішого Митрополита Василія, Преосвященнішого Владику Івана й духовенство Української Православної Церкви в Канаді, членство всіх складових організацій СУС, членство Союзу Українок Канади, редакцію „Промінь" і всіх його читачів. Найкращі святочні побажання засилаємо також всьому українському народові у світі та на рідних землях.

Христос Раждається! Славімо Його!

ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Анна Холод — голова **Марія Цьона — секретарка**

С. Орлюк

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ

Хвилює радійсний майдан,
У золоті Свята Софія
Угору вироста як мрія,
І горду булаву Богдан
Простер в майбуття над юрбою.
Вже здійснено. Не мрія. Чин!
І в зриві мідяному кінь
Зривається немов до бою.

Лунає дзвонів віщий спів,
Серця й простори він колише.
І нагло мовкне. Нагло тиша,
І в ній на крилах голубів
Пливуть слова у безгоміння:

„Від нині Ти, Народе знай,
Тобі увесь належить край,
Від нині вільна Україна!"
Від моря Чорного аж гень,
Де б'ють Дніпровії джерела,
Через степи, де вольні села
Всміхаються в вінках вишень,
Від сивих узбережів Дону,
Далеко гень до Верховин,
Бездонних полонин,
Нехай не буде вже кордону!
Народ і землі всі єдині,
Народні — право і закон.

Знов дзвін мідяним серцем б'є,
Усім, усім ясніють лиця,
Грушевський радісно сміється,
Навколо армія стає,
І враз гремить у небо „Слава!"
По двох невольничих віках!
І булаву Богдан простяг
Туди, де родиться Держава.

КИЇВ

Ще скарб віків не ввесь прожито,
Ще видно чин колишніх дій
І днів Твоїх тавро не змито
В останках „каменю і мрій".

Хай на нових Твоїх оселях,
Краса — без рідної канви,
Хай перед генієм Растреллі
Юрба не хилить голови.

Хай степ, в буденний сум повитий
Скував потомлені уста,
І шлях святинь твоїх, Славуто,
Тернами весь позароста.

В час невідомий, в час нежданний
Ти знов розімкнеш свій язик
Колись недаром Первозванний
Зорю землі Твоїй пророк.

М. Філянський.

* * *

... Тут вічність гомонить. З імли віків
Здіймає слава соколині крила!
Тут Кий ходив, Богдан полум'янів,
Тут Симона земля благословила
На бій за волю!

... Тут плив народ — о, хвиле гомінка
До брам, до світла древньої Софії.
Хрещатику! Було нераз, нераз
Ти весь здригався сповнений тривоги
Ти скриготав від гніву і образ,
Коли чужинця забруднілі ноги
Тобі давили груди.

Хрещатику! У клекоті віків
Тебе Вкраїна кров'ю охрестила!
Щоб ти гремів, щоб ти сіяв і цвів,
Щоб слава в небо підіймала крила.

М. Щербак.

НАЙБІЛЬШ ПОЧЕСНА СЛУЖБА

ДУМКИ ПІД СВЯТ-ВЕЧІР

Коли б ми хотіли одним словом схарактеризувати істотний зміст життя жінки від найдавніших часів почерез цілу історію людства, то мабуть не найдемо відповіднішої назви, як оце коротке слово: с л у ж б а. Жінка завжди с л у ж и л а другим, с л у ж и л а перш за все своїм найближчим, зв'язаним з нею вузлами крови. Мужчина йшов на полювання або на війну, мужчина будував дім і державу, він творив науку і мистецтво, релігію і закони; висліди його праці були видні у реальних предметах, були конкретно доступні, мали свою об'єктивну вартість. Навпаки праця жінки мала характер особистих послуг, що здебільша не залишали по собі тривких вислідів і які проявлялися в таких нереальних речах, як тепло серця, лагідна терпеливість, помічна рука, журба за інших. Жінка приводила на світ нове життя, годувала його і пестила, вона дбала за чоловіка і доглядала дому, піклувалася хворими і старцями. Вся її домашня праця, все те, що споряджали її пильні зручні руки, навіть те, що творив її дух (бож і її обдарила природа зацікавленнями і здібностями!), мало на увазі тільки добро, здоров'я і вигоду найближчих. „Domum servavit, lanam fecit" (служила домові, полотно ткала) — читаємо на намогильнім пам'ятнику старинної римлянки: ось зміст жіночого життя, що плило в р и т м і біологічних функцій, було обмежене потребами інших людей і виповнене службою для них.

Засадничий перелом у такому розумінні завдань жінки зробило християнство. Христова наука, що голосила вічну вартість кожної людської душі, що зрівняла перед Богом жінку з чоловіком, вона вказала жінці новий шлях служби — с л у ж б и в и щ и м ц і л я м. Жінка стає тепер ancilla Dei, служить Богові, с л у ж и т ь і д е ї. Перший оце раз в історії людства жінка для ідеї віддає все своє життя, бере на себе муки і смерть. Перший теж раз, у манастирях жіночих, відбувається на велику скалю „еманципація" інтелектуальних і мистецьких талантів жінки, що мають служити тепер уже не тільки вигоді і насолоді найближчих, але з а г а л о в і.

Одначе ті жінки, що все своє життя присвячують Богові, це тільки винятки. Сіра маса їх посестер іде дальше шляхом „природнього знання жінки", — шляхом тільки дружини-матері-господині. Проте світло Христової науки, що проголосило святість подружнього життя та в культі Матері Божої прославляла материнство з його радощами і стражданнями, опромінює теж і цей шлях. Бо жінка-християнка служить своїм найближчим уже не як рабиня, а як вільна духом людина, що у д о б р о в і л ь н і й слухняності і любові бере на себе свій труд.

І так воно було впродовж довгих віків. Були одиниці, що служили ідеї, але загал жінок служив далі тільки своїм найближчим, своїй сім'ї. Правда, щораз частіше траплялися випадки, блискучі випадки, які переступали межі, визначені жінці звичаями і законами. Про ці винятки — все одно чи з'являлися вони на королівському престолі, чи в науці або мистецтві — говорили люди, що вони мають „мужеські" здібності, „мужеський" розум, талант, відвагу... Часом вважали їх „чудом природи", а частіше збоченням природи, виявом дияволської сили. Ласка товпи виносила їх не раз на престоли, обдаровувала найвищими почестями, але бувало й так, що вони гинули на кострах як чарівниці...

Ці блискучі винятки були доказом, що коли жінка мала велике серце або відверту голову, вона в усіх часах находила способи, щоб розвинути свої здібності та віддати їх на службу ідеї. Але у своїх зусиллях переломати перешкоди на своєму шляху, така жінка була засуджена виключно тільки на власні сили; вона не мала підтримки ні в духові часу, ні у змаганнях своїх посестер.

Щойно в половині XIX століття жіноцтво в пляновий і зорганізований спосіб зачинає домагатися права на суспільну працю, на служ-

бу для загалу. Вже не тільки винятково природою обдаровані одиниці, але й сіра маса безіменних жінок бачить змисл свого життя у тому, щоби прожити його під аспектом якоїсь вищої ідеї і в органічному живому зв'язку з національною спільнотою. Бо саме це є засадничою провідною ідеєю жіночого руху: віддати свої сили, дарма що вони скромні і нічим особливим незамітні, на користь загалу, докинути і свою цеголку до всенародньої, чи навіть загальнолюдської будівлі. Ніколи жіночий рух не відрікся того, що було, є і на віки зістане найпочеснішим обов'язком і завданням жінки: служити другим. Але він хоче, щоб жінка служила людству вже не тільки продовжуючи людський рід, але й тим, щоб по своїм силам несла відповідальність за долю народньої збірноти. Все інше в жіночому русі: боротьба з законами і традицією, що спиняли розвиток особистости жінки, ціла так звана боротьба за рівноправність, поширювання тісних життєвих форм, усунення перешкод на життєвому шляху жінки — все це мало й має значення тільки як засіб для цілі. Для тієї цілі, щоб жінка могла в якнайдоцільніший і найбільш жертвенний спосіб служити справі. Бож жінка хоче служити спільноті не як рабиня, а як вільна громадянка і тільки така служба має етичну вартість добровільної жертви. Провідна думка жіночого руху: що жінка обов'язана служити народові, добуває собі сьогодні скрізь право громадянства. Найбільш маркантним виявом того є спроби, що їх роблять ріжні держави, щоби завести обов'язкову суспільну службу для жінок, чи то у формі „служби праці", чи як жіночі помічні корпуси на випадок війни.

* * *

Чи треба зайвий раз пригадувати, що ідея служби народові була рушійною силою всього українського жіночого руху та зістала нею аж по сьогоднішній день? Від первопочинів українського зорганізованого жіночого життя — від „Товариства руських женщин" 1884 р. і „Першого Вінка" 1887 р., почерез участь жіноцтва у Визвольній Боротьбі і Український Жіночий Конґрес 1934 р. — ця ідея народньої служби просвічує всім задумам, творам і ділам українського активного жіноцтва, „Жий для ідей„ працюй кровавим трудом — віддай усе, усе за рідний люд!" — закликала Уляна Кравченко в своїй програмовій поезії „На новий шлях", поміщений у „Жіночому Альманасі". А п'ятнадцять років пізніше, в 1902 році на жіночому вічу в Станиславові, Константина Малицька оформила це домагання народньої служби такими віщими словами: ... треба створити один великий союз сердець і долонь жіночих, одно велике братство сестриць, одну велику армію служебниць народніх, котрих завданням були б... служити справі народній".

Коли український жіночий рух уже тоді мав так ясно скристалізовану провідну ідею, коли він ніколи, навіть у своїй початковій стадії, не попав у „Frauenrechtelei", не правувався за жіночі права, то чи ж дивним є, що сьогодні, у добі великої національної трагедії, після війни, що усвідомила всім містичний зв'язок долі одиниці з долею народу, він бачить перед собою це одно тільки завдання: виховати українську жінку на сильну, відповідальну, повну посвяти громадянку.

* * *

Коли зберетеся у Свят-Вечір в колі вашої родини, тоді напевно в серці неодної з Вас зродиться бажання служити тільки їм, Вашим найближчим. Бо від довгих віків Різдво Христове є синонімом родинного свята, доброго материнського тепла, тихої дитячої радости... І неодній українській матері ввижатимуться може у Свят-Вечір ті давні часи, коли змістом життя жінки було тільки щастя родини. І може Вас, українські дівчата, в ці гарні різдвяні дні приваблюватиме картина тихого щастя при боці Вашого коханого, може прийде на Вас спокуса затишного безжурного життя з ним і тільки для нього?

Тоді подумайте, одні і другі, про ті могили на широких землях України. І подумайте про тих, що хоч живі, не можуть бути сьогодні з нами.

А тоді зрозумієте всі, що не маємо ми права на особисте щастя, ні на те, щоби служити тільки своїй родині. Тоді зрозумієте, що найпочеснішим обов'язком є служити їй, Батьківщині.

М. Р.

---

* * *

... На біле поле й над моря
Зійшла у полум'ї зоря
І світить крізь світи далекі.

Христос родився! Вісті йдуть...
Радійте всі Йому й славіте,
Давно степи месії ждуть,
Жде волі серце неогріте...

Різдвяна Ніч

Різдвяна ніч! Свята, ясна!
Ніч незбагненна! Чарівна!
Он, між плянетами вгорі,
Блиск небувалої зорі.
Вібрує в небі спів космічний —
Стихійна пісня: Бог Предвічний!

Різдвяна ніч! І ось мій Край
Замріяв знов про Божий рай...
І щастя тихого в сім'ї
Я чую — Край мій героїчний,
Бажають знов брати мої;
Як все, співає: Бог Предвічний!

Співайте ж! Заглушіть жалі!
Хваліте Правду на землі!
Лелійте віру молоду!
Співайте дзвінко коляду,
Хоч Ірод меч підніс злосічний...
Кріпіться: з нами Бог Предвічний!

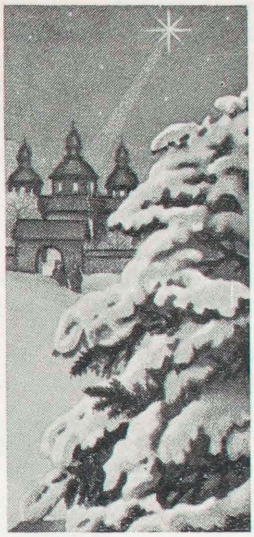

Різдвяні звичаї на Волині

Уже, як почався піст, тобто Пилипівка, то люди вже приготовлялися до Різдва Христового. Дбали, щоб придбати новий одяг, щоб було в чому до церкви піти. Дбали, щоб прикрасити хати. Дівчата робили паперові квітки, якими прибирали ікони в хаті, яких було в нас — від стіни до стіни.

Колядувати, ще не можна було в піст, аж поки, перший раз, заколядують в церкві. Але молодь сходилася по хатах і вчилася колядувати в піст, це дозволялося.

День перед Різдвом, в нас називали Вілія. То була перша Вілія, а перед Богоявленням — Водохрещам, то була друга Вілія. В цей день господині починали приготовляти страви до святої вечері, уже від самого ранку й варили кутю. На кутю кожного року купували новий горщик. Він, обов'язково мусів бути новий. Кутю варили з повагою. Пізніше брали трохи куті зверху й хліба і так носили для домашньої худоби. Тобто, коровам, вівцям на знак того, що та худоба була при народженню Ісуса Христа.

Ще з осени залишали трохи невимолоченого жита, пшениці на дідуха. На Вілію приносили того дідуха до хати й ставили його на покуті. Також робили маленьку в'язочку сіна й клали її коло дідуха. То було дуже головне.

В нас, різдвяні святочні звичаї були тісно пов'язані з господаркою. Так усе робили, щоб літом був добрий урожай. Дуже важний був Свят-Вечір 6-го січня на Вілію.

Коли на небі засяяла перша зірка, то хто перший наглянув, тоді сказав, що вже бачив зірку й то був час сідати до Святої вечері.

Стіл був застелений обрусом, а під обрусом на столі було сіно, а на столі стояли всякі страви. Усі страви були пісні. Були: всякі риби, вареники, голубці, картоплі, гриби, хліб і калач, ну, а найголовніше, — кутя і узвар. Батько або дід, хтось із найстарших в родині, молилися Богові й благословили страви, а головне кутю. На цей Свят-Вечір повинні бути всі члени родини (своєї родини) вдома. Засвітили свічку і всі з повагою, в мирі й любові сідали за стіл вечеряти.

Були ще й такі маленькі звичаї, наприклад: брали ложку куті й кидали до стелі. Деякі зернятка приліплювалися до стелі, або батько відчиняв двері і кликав діда мороза вечеряти. Казав — „Діду, діду морозе, йди з нами вечеряти."

Насамперед їли кутю, а пізніше їли інші страви. Так усіх страв треба було зїсти хоч потрошечки, бо треба було 12 страв. Тих 12 страв символізували 12 апостолів, а кутя, Ісуса Хрис-

та. Свята вечеря відбувалася без алькогольних напитків.

В нас на Свят-Вечір ще ніхто не колядував, бо треба було першу коляду почути в церкві. Так що після вечері люди попоравши худобу й поприбиравши в хаті, йшли на відпочинок, а по півночі вставали й зі всією родиною йшли до церкви на ВСЕНІЧНУ, яка починалася о 3:00 годині рано.

На перший день Різдва ще не можна було нікуди ходити. Люди прийшли з церкви були вдома. Під вечір молоді хлопці ходили із звіздою колядувати. Коли зайшли до хати, то відразу співали Різдвяного тропаря, а пізніше — якусь коляду. За колядування давали їм гроші чи якийсь даруночок. Однак, колядниками не ходило про гроші чи дарунки, вони були раді й веселі, що ходили колядувати. Їм було дуже приємно й радісно ходити по хатах і прославляти народження Сина Божого — Ісуса Христа.

На другий день Різдвяних свят і на третій день, вже ходили колядувати дорослі. Часом й з інших, близьких сіл приходили до нашого села колядувати. Часами приходили з вертепом. То були такі усякі маленькі, жартівливі представлення. Були ангели, був і чортик. І так в нас дозволялося колядувати аж до Стрітення Господнього.

Різдво Христове — це сповнення Божого обітування. Різдво Христове — це явлення Бога в тілі людини. Не в царських палатах, не в родині богатиря, але в стаєнці, в яслах на сіні, народжується Христос-Бог.

Що ж до ялинки, то справжня ялинка була в декого, але не в усіх, бо то було дуже дорого ялинку купити. Прибирали її дорогими прикрасами, як: чоколядами, цукорками, яблуками, тісточками, фігами та восковими свічечками. Те все було дуже дороге в нас на Волині за Польщі.

Перед Новим Роком, 13 січня, є свято св. Меланії. Також вечером люди мали Святу вечерю, (так називали Багатий вечір). Так само як на Свят-Вечір, вечеряли, але не пісно, тут уже були скоромні страви і без куті.

Дівчатка ходили щедрувати. То був такий звичай в нас на Волині. Свята Меланія милувала людей, тому прийняли такий звичай, що бажають одні одним, — щоб Новий Рік був кращим, як торік. Щоб ліпше вродило, ліпше поводилося, усе, щоб було ліпше й краще. Який рік був добрий, а Нового Року ще кращого й ліпшого одні одним бажали.

На Новий Рік, тобто на свято Василія 14 січня, ранесенько хлопчики ходили посівати. Брали жито, пшеницю, ячмінь, овес, все те мішали і так посівали по хатах, вітаючи всіх з Новим Роком. До того були спеціяльні віршики. Хлопчики вибирали собі віршик, який був до вподоби їм, вивчали його напам'ять. Звичайно, що в тому допомагали батьки. Люди давали їм за це гроші. Навіть прийняли такий звичай, що добре як на Новий Рік прийде перший хлопчик до хати, то казали, що буде щасливий цілий рік. Були такі хлопчики, що дуже раненько приходили, бо хто перший прийде, тому давали трохи більше грошей, як звичайно.

На Богоявлення Господнє (Водохрещі) також були окремі звичаї. Напередодні Водохреща, 18 січня, так само називали друга Вілія, або ще казали — голодна кутя. Тому голодна, що люди постили. Зрання нічого не їли аж поки нап'ються свяченої води. Напередодні Богоявлення освячується вода в Церкві. Цей день є пісний, як ознака нашого покаяння. Хто йшов до Церкви, а хто був вдома, однак чекали на Свячену воду. Як напилися Свяченої води, то трохи, щось пообідали, але пісно, й так чекали до вечері. Увечері усе так само як і на Святий Вечів перед Різдвом, тільки різниця є та, що перед вечерею батько ходив зі священою водою кропити хату, всі будинки, худобу, а на вікнах і дверях писали крейдою хрестики. На дверях до хати, малювали великий хрест, а по обох сторонах малювали ялинки. Опісля тато і нас двоє молодших дітей йшли до стодоли їсти кутю. Тато несли свячену воду, брат ніс миску куті, а я несла колача. І так йшли до стодоли. Мали світло з собою (переважно фанар). Ставили все на току. Коли тато покропили свяченою водою й помолилися Богові, в той час ми трошечки з'їли куті, а відтак йшли до хати. Ввійшовши в хату ми привіталися з рештою родини, що були в хаті, такими словами: „Дай Боже на збіжжя урожай, на сіно погоду, а нам на здоров'я". Тоді сідали за стіл і їли, — перше кутю, а пізніше інші страви. І знову, так само як і на Різдво, люди мусіли рано вставати, щоб на 3-тю годину рано бути в церкві на Всенічній. Після Служби Божої в церкві, йшли до річки святити воду. В нас була річка Іква. Так що кожного року святили воду в річці. Відбувалося це дуже урочисто. Брали в мішок голуби, а коли священик святив воду, то тих го-

лубів випускали й вони летіли.

Опісля люди набирали собі води в посудину й несли додому. Ту воду тримали й вживали, коли треба було на протязі цілого року.

Христос хрестився в річці Йордані, тому це свято ми називаємо Йордан. Це свято ми називаємо ще Богоявленням, бо під час хрещення Ісуса Христа, явилася Пресвята Тройця.

Зберігаймо наші Різдвяні традиції. Наші рідні українські звичаї. Український народ — побожний народ. Усі українські звичаї побудовані на християнстві. Ці звичаї, особливо дуже важні для нас, тут далеко від нашої рідної України, нашої батьківщини. Різдвяні звичаї пробуджують у нас гарні святочні почування — радість. А ту святу радість ми повинні передати й нашим дітям та внукам, тобто, молодому поколінню, бож й вони в свій час так будуть святкувати й передавати й своїм дітям, як сказано в Св. Письмі: „Що ми чули і що взнали і що батьки наші розказували нам, ми не втаюймо перед дітьми (нашими), сповіщаючи родові майбутньому славу Господню і силу й чудеса Його, що він створив."(Пс. 77-78).

З нами Бог! Зрозумійте народи і покоряйтеся, бо з нами Бог! Йому слава на віки вічні!

Добр. Анна Критюк.

Щедрий Вечір

Щедрий Вечір всім вам!
Щаслива година!
Породила Діва
Предвічного Сина!

Ладо, Ладо, Ладо!
Все на світі радо,
Щедрий вечір на землі.

Не в пишних палатах
Бога породила,
А в біднім вертепі
Господа повила,

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

Не білі перлини,
Господу стелила,
На в'язочку сіна
Вічного зложила.

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

Не межи царями
Господь наш явився,
А між вівчарями
В яслах положився.

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

А блаженні духи
В воздухах співають
Пастирів убогих
В стайню призивають.

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

А в світлому сході
Зоря засвітила.
Трьох премудрих царів
Дуже звеселила.

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

Злато, ладан, миро
Премудрії взяли,
По Єрусалимі
За Христом питали!

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

Найшли Христа Бога
Не в Єрусалимі,
А в убогій стайні
В місті Вифлиємі.

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

А ми Христа
Всі радо вітаймо
Разом з пастирями
Весело співаймо!

Ладо, Ладо, Ладо! і т. д.

Питання молодших жінок в Союзі Українок Канади

Доповідь Мар'яни Зузак на конференції у Ванкувері

Перед тим, поки почну говорити на вище подану тему, хочу подякувати нашим старшим членкам за працю. Вони відограли велику ролю у збудуванні наших церков, музеїв, інститутів. Вони залишили для нас, молодших — великі скарби, за що ми їм щиро вдячні.

В теперішній час перед Союзом Українок Канади стоїть питання — як заохотити молодших жінок до організації? Факт є, що в Союзі Українок Канади в цей час є більше старших членок, а щоб забезпечити організацію на майбутнє потрібно, щоб до організації вступали молодші, яких тепер бракує. Можливо, що з цього треба робити висновок, що Союз Українок Канади не виконує потреб і сподівань молодших жінок, цебто, що програма діяльности організації не є вдоволяючою для молодших жінок.

Поперше, наші молоді жінки дивляться на Союз Українок як на організацію, де б вони могли більше навчитися про свою культуру, історію. Наші мами і бабки знали багато про нашу культуру і не тільки що читали і спостерігали український довколишній світ, але вони самі жили тим українським світом.

Вони говорили до своїх дітей по-українськи, приготовляли традиційні страви; вони прикрашували свої доми українським мистецтвом і святкували релігійні свята та дотримувалися всіх українських традицій. На жаль, тепер мало наших українських молодих жінок знають українську мову, та про нашу культуру чи історію. Але не тратьмо надії; Я вірю, що багато з нас збудились і бачимо, що ми загубили і що далі можемо загубити. Тут якраз наше молоде жіноцтво сподівається дістати це знання від організації. Багато н а ш и х, молодих жінок, бажають навчитися краще української мови, навчитися про наше ручне та кулінарне мистецтво, минуле та теперішнє, про нашу Українську Православну Церкву та як можна пристосувати все це до нашого сучасного життя. Як ці молоді жінки навчаться більше про українську мову, релігійні та культурні аспекти, то вони захочуть їх практикувати вдома і в щоденному житті.

Котрий відділ може почати програму таку, де членки можуть зустрічатися, говорити і вчитися разом. Наші старші членки мають великі знання відносно українознавства і молоді, і тому молоді жінки можуть багато від них навчитися. Це не означає, що молоді жінки не хочуть помагати в кухні, чи десь для здобування фінансів, лише вони не хочуть, щоб це була головна ціль відділу. Союз Українок мусить взяти під увагу, що багато наших молодих жінок мають дітей, де вони багато часу присвячують для їх виховання. Тому організація не може сподіватися багато помочі від них. Якщо бажаємо, щоб ці жінки брали участь при відділі, то на мою думку, якесь міркування повинно бути зроблено відносно їх дітей. Ми знаємо, що багато молодих членок, які мають йти на збори, чи на якусь імпрезу, мусять наймати доглядачку, часто не українку, або як діти старші залишають їх вдома.

Ми знаємо, що це не є добре і особливо як часто стається. Отже, на мою думку, ми повинні мати приміщення для наших дітей з доглядачкою при наших залях, яка б доглядала, говорила українською мовою, читала українські казки чи бавилася з ними. Мами, або хто любить дітей, можуть чергуватися, так, що не треба наймати когось. Не раз я чую як тепер дорослі діти розказують, як їх батьки залишали самих, або посилали в кіно, чи щось подібне, бо вони були затруднені при організації. Ці діти почувалися скривджені і може це є одна з причин, чому багато дітей цих активних батьків не належать до українських організацій чи Церкви.

Також треба взяти під увагу, що багато наших молодих жінок працюють поза домом і тому для них вільний час є дуже дорогий. Якщо молоді відчують, що організація хоче наложити на них забагато праці або обов'язків, то ці жінки не захочуть належати до організації і будуть знеохочені працею в ній. Тепер я дещо хочу сказати відносно української мови. Чи молоді жінки бажають більшого вживання англійської мови на зборах чи оказіях? Тяжко мені відповісти на це питання. Я знаю, що багато молодих жінок хочуть поліпшити знання української мови, так як і я. Тому вони хочуть чути українську мову та говорити нею. Отже ми не повинні докоряти чи сміятися з їх по-

Різдвяні рефлексії

І знову будемо зустрічати Різдво Христове. Здається, мов учора ми святкували це традиційне свято. Рік так скоро проминув, що якось тяжко повірити. Будемо святкувати, як щороку, Різдво Христове з нашими традиційними звичаями. Святкуючи його, полинемо в нашій уяві в далеке минуле пережиття. Полинемо до рідного краю, далеко на схід, понад широке і глибоке море. Мов у сні полинемо понад широкі поля й луги в нашу Україну, де ми ще малими святкували Різдво. Побачимо наше рідне село мов у дзеркалі. Вся наша родина уявиться нам. Радісно буде нам, як уявимо собі той Святий Вечір, якого ми, діти, так нетерпляче чекали, споглядаючи на небо, чи вже появилася та вечірня зірка, яка проводжала пастирів у Вифлиєм, що йшли поклонитися новонародженому Цареві світа. І діти таки діждалися тієї зірки.

Побачимо, як батько вносить „дідуха" в хату. І мов би чуємо, як він побожно вітає: „Христос Рождається!.. А родина відповідає: „Славімо Його!" Наші серця наповняються бозмежною радістю, коли пригадуємо, як уся родина сідала до Святої Вечері, помолившися Богові. На столі чудова українська скатерть, а посередині калач і свічка, що яскраво мерехтять. Вечерю починають кутею з маком, медом і горішками. А далі мати вносить другі традиційні страви, яких має бути дванадцять. І тут, мимоволі, нагадується колядка:

Ой, дивна, дивна
Наша родина,
Як до вечері сідає,
Кожне веселе,
Як та дитина,
Се бо Христос ся рождає.

Уся хата наповняється радістю. Всі колядують: „Бог Предвічний", а далі, по вечері, низка інших колядок. У хаті веселий, святочний настрій. Дітвора нишпорить у сіні за горішками. Надворі тиша. Лише декуди чути, як колядники колядують перед вікнами. Навіть і собаки перестали гавкати. А небо запінилося морем зірок. Здається, що ввесь світ оповився радістю.

Святкуючи Різдво Христове тут у нашій багатій Канаді, нашою родиною, нам буде радісно й мило, коли хоч уявою полинемо в наше рідне село та пригадаємо собі ті приємні переживання з наших молодих років. Такі милі спогади ,такі приємні переживання підсилюють нас у нашій щоденній праці. Щаслива та родина, яка сідає до Святої Вечері спільно як одна сім'я. Однак, не всі можуть зійтися й разом святкувати Різдво. Одних доля кинула по всіх частинах цієї розлогої країни, а інші відійшли у вічність. Одних і других ми будемо згадувати теплим словом і молитвою при Святій Вечері.

Святкування нашого українського Різдва без колядників було б якось так, ніби Різдво не було таке святочне і повне змістом. Колядники нашими традиційними колядками збагачують та доповнюють святкування Різдва. Вони своїми голосами приносять нам усім оту радісну вістку, що Христос народився у Вифлеємі, в убогій стаєнці. Народився нам Цар нового заповіту .Він приніс усьому світові нове життя, нові закони, та Своїм народженням підсилив наші душевні настрої, щоб з вірою й надією ми протиставилися усім негативним силам.

Хай же сьогорічне Різдво наповнить нас свіжою надією на краще майбутнє. Хай у наших серцях запанує взаємна любов і братнє зрозуміння у користь нашої української спільноти.

Євген Вавринюк.

милок, але допомагати їм та заохочувати їх вчитися і говорити українською мовою.

Ми повинні вживати українську мову на наших зборах та оказіях, але як комусь тяжко висловитися українською мовою чи розуміти її, ми не можемо відвернути обличчя від них. Ми повинні дати їм нагоду висловити їхню думки англійською мовою. Це не означає, що вони не хочуть вчитися, чи не мають пошани до української мови; вони тільки не мають досить практики в українській мові, але з часом, вони її навчаться. Допомагайте нам відносно української мови наскільки можливо.

Закликаю членок бути вирозумілими до нових обставин та ідей і допомагайте ріжними порадами молодим членкам нашої організації. Критикуйте їх, коли потрібно, але робіть це в добрий та позитивний спосіб, і я думаю, що організація і молодші членки скористають з цього.

Мар'яна Зузак.

Алла Косовська

Мій спогад про Київ

Зима. Холодний вітер гуляє-бешкетує над київськими горами, і ніхто йому не може заборонити, прикоротити його широкий, холодний розмах. Він зриває з дерев сріблясту паморозь, і вона дрібними яскравими блискітками мерехтить в повітрі, наче рій фантастичних срібних бджіл, перетворюючи дійсність на чарівну декорацію із „Снігуроньки". Зачарований холодом, стоїть білоблакитний Андріївський храм, наче вироблений з білосніжного цукру і оздоблений блакиттю небесною.

Але дівчині, що прямує по спуску на Поділ, нижню частину міста, очевидно, не до милування красою зимового київського ранку. У неї через плече перекинутий широкий пас від великої скриньки, повної свіжих, апетитних різнокольорових тістечок. Ці тістечка треба донести неушкодженими на Поділ і рознести їх по кіосках (ятках). Це дасть дівчині заробіток від 80 копійок до 1 карбованця, але треба донести скриню так, щоб тістечка лишилися цілими і такими ж привабливими, якими вона, ся дівчина, взяла їх ,на коміс" у пекарні. Але це не абияка проблема!

Андріївський спуск замерз. Залежаний, твердий сніг, до блиску натертий дітьми, які горобиними зграйками вкривають гору, санкуючись, ріжучи лід ковзанками — вивертається дівчині з-під ніг, взутих у старі солдатські чоботи зі збитими на боки закаблуками. Слизько, страшно впасти, бо тоді розлетяться по снігу тістечка, поламаються, а капосні хлопці налетять і розтягнуть їх, поласують на дурничку. Тоді — прощай, заробіток! Лишиться тільки скринька і незаплачений борг пекарні.

Від однієї згадки про таку можливість у „дівчини в чоботях" холоне серце. Руки й ноги давно вже захололи, а збиточний вітер і не збирається припинити свого бешкету.

Вулиця круто спускається повз акварельний Андріївський собор. Дівчина обережно тримає свою ношу, обережно ставить свої задубілі ноги на слизький сніг. Довколо, як кажани, пролітають ковзарі, злітають з гори санчата. Та ось-ось... вже недалеко кінець спуску, а там і рівна вулиця...

І раптом — сильний удар по дну скриньки, і тістечка рясним дощем, вірніше, фонтаном, летять угору! З переможними криками кидається дітвора на ласощі, і за хвилину на спорожнілому спуску лишається самотня дівоча постать, перевернена порожня скринька і безжальний крижаний вітер. Дівчина плаче.

Таким мені згадується Київ. І коли, захоплені совєтською „показухою", туристи розповідають про красу столиці України, то на мене і досі віє холодом, і згадуються не „квітучі каштани", а тяжка боротьба за шматок насушного хліба і мої сльози на снігу Андріївського спуску.

Але вірю в твоє майбутнє, красеню України! Вірю, що як не за нашого життя, то пізніше, коли „встане славна мати-Україна, щаслива і вільна", ти будеш пишатися не лише красою, але й мудрістю, добробутом, силою і славою серед інших вільних столиць!

Іванна Савицька

Різдвяні леґенди

Ялинка

Коли над полями Вифлеєму засвітила ясна зоря і сповістила світові народження Божого Сина, прийшли до вбогих ясел люди, звірята і природа.

— Ходімо й ми привітати Ісуса, — сказала пахуча оливка до струнної зеленої пальми. Принесемо Дитинці в дарунку розкішне листя і овочі.

Несміливо й боязько відозвалася якась деревина з дуже колючими гілками, якої ніхто дотепер в цій країні не бачив.

— Візьміть і мене зі собою, я теж хочу привітати Ісуса.

— У тебе немає широкого гарного листя, ні ягід, ні квіток, нічого, і тебе тут не знають, ти краще останься вдома.

Пальма з оливкою пішли поклонилися Дитині, а ялинка лишилася сама. Та тут посипались з неба золоті мерехтливі зорі, лісові пташечки замінились в скляні прикраси, розлогий горіх обсипав ялинку срібними чічками-горішками, а шовкопрядник павук обмотав деревинку своїм золотим павутинням.

Горіюча намистечком з'явилась ялинка біля Божого жолоба, і маленький Ісусик простягнув зразу до неї свої святі рученята.

Отак стоїть ялинка вже століттями біля народженої Дитини у кожне наше Різдво.

(Друковане в журналику „Мій Приятель" в 1955-их роках).

Дятель

Дуже-дуже давно на узліссі жила старенька бабуся. Хатка її була стара, як і вона сама, зачинена знутра на великий засув, щоб часом якийсь волоцюга не знадобився до хати.

Одного разу, коли бабуся пекла для онуків солодкі медяники, хтось постукав до закритих дверей.

Хто там і чого хоче? — спитала вона, налякана несподіваним гостем.

— Це я, жінка з дитинкою. Пустіть у хату, щоб погрітися трошки.

— У мене немає часу, відповіла стара бабуся, — ідіть до другої хати.

Жінка з дитятком пішла, але в бабунинім серці прокинулось щось живе, щось тепле і

спочутливе до чужого невтішного горя. Вона відчинила двері і роздивлялась за гостею.

В лісі не було нікого, він шумів у вечірньому сумерку.

Тоді бабуся, проливаючи сльози, забажала перемінитися пташкою і наздігнала прогнаних подорожніх. Її бажання сповнилося. Вона прокинулась дятлем і стукає об дерево аж по нинішний день так, як колись Пречиста з малим Дитятком стукала до її хати.

Павучок

В темних куточках фармерської комірки чи стодоли можна надибати сірого павучка з довгими, незграбними ногами, який тче тонюсіньку павутину.

Давним-давно отакий звичайний павучок пробудився у стайні від незвичайного світла. І щож він побачив? Над жолобом-колискою похилилась молода мати й обгортала пеленою голісіньке дитятко.

В стайні було холодно, а віл, вівлюк і овечка дихали на дитину, щоб її хоч трохи огріти. Тоді павучок взявся чимдуж за роботу. Він ткав і ткав тендітне шовкове прядиво і поклав свою працю перед Дитятком Ісусом.

Марія обгорнула теплим накривальцем Дитину і сказала:

— Від нині будеш вістуном доброї долі. Кожного, хто тебе найде, зустріне щастя!

І сьогодні веселі діти прикрашують срібними і білими ниточками ялинку, як колись павучок обгортав павутинням новонародженого Бога.

НАШИМ ДІТЯМ

Боже Дитятко

В містечку Назареті жили побожні люди Йоаким і Анна. Йоаким був потомком жидівського царя Давида. Бог благословив їх донею Марією. Була вона особливою дитиною. Часто перебувала у своїй кімнаті на молитві. Одного дня явився їй ангел Гавриїл та сказав: „Радуйся благодатная, Господь з Тобою, благословенна Ти поміж жонами". Марія, побачивши ангела, налякалася, але він потішив її, кажучи: „Ти маєш ласку в Бога, станеш матір'ю Божого Сина і назвеш Його „Ісус". Це була радісна вістка не тільки для Марії, але усіх людей. Ангел сказав, що прийде на світ Спаситель усіх людей.

Жидівська країна тоді належала до римської держави. Цісар римський, Август, приказав списати населення всієї держави. Записуватися треба було там, звідки походив хтось родом.

Йосип, довідавшись, що Марію вибрав Господь на Матір Божого Сина, став для Неї найкращим опікуном. Йосип і Марія вибралися до Вивфлиєму записатися, бо звідтам походив цар Давид, а Йосип був з цього роду.

Не могли вони знайти місця на нічліг у місті й пішли ночувати до вертепу за місто. Цієї надзвичайної ночі, у вертепі народився Ісус Христос. Марія повила Його і поклала в ясла. І зараз явилося бабато янголів, що славили Бога: „Слава на висоті Богові, й на землі спокій, а між людьми любов і вдоволення!" Над вертепом з'явилася зірка, сповіщаючи про народження Ісуса усіх людей.

Тоді всі, що бачили зорю, догадалися, що народився Спаситель світа, бо про це було написано у святих книгах. Зі сходу йшли поклонитися Дитяткові три мудреці. Їх провадила до Вифлиєму зірка над вертепом.

Жидівський цар Ірод дуже налякався Спасителя, думав, що Ісус відбере йому царство. Ірод зібрав священиків і із сходу до себе, розпитував — звідки вони знають, що народився Месія. А ті відповідали йому, що так написав пророк, і що до Вифлиєму їх провадить зірка. Ірод наказав мудрецям іти до Ісуса, але жадав, щоб потім вони йому сказали, де саме є Ісус. Казав, що і він хоче поклонитися Йому. Та Ірод хотів вбити Дитятко.

Мудреці поклонилися Ісусові й віддали дари: золото, кадило й пахуче миро. Янгол остеріг їх у сні, щоб не верталися до Ірода. Вони пішли іншою дорогою додому.

Божий янгол потім сповістив Йосипа, щоб узяв Дитя і Матір і втікав до Єгипту. Так Йосип і зробив. Свята Родина жила в Єгипті аж доки не помер цар Ірод.

А Ірод лютував, бо не дочекався мудреців. Він послав вояків до Вифлиєму повбивати всіх немовлят. Думав, що між ними вб'є також й Ісуса. Було багато горя. Матері плакали за своїми дітьми. Бог прийняв до неба невинних дітей.

Коли помер Ірод, Йосип з Марією та Ісусом повернулися на свою землю і жили в Назареті.

„Готуйся".

З колядою

Різдво. Дитячий гамір. В хаті гості.
Стоїть ялинка вся в огнях.
Щасливі личка, сяють очка
І подарунки у руках.
А за вікном веселий гурт.
Це наші хлопці і дівчатка
До нас з колядою йдуть.
„До хати просим! Ось ялинка!
Звізду блискучу наперед!"
І полилась колядка дзвінко:
„Христос зійшов до нас небес"
Вкінці бажання усім щирі:
„Веселих свят! Щасливих літ!"
За це ж дістали гості милі
Горіхів, ласощів як слід.
І з гомоном гурток співучий
Поніс колядку далі й далі
А в хаті гамір, танки, співи,
Як і раніш, запанували.

М. С.

A traditional Ukrainian Christmas: not for children only

by Orysia Paszczak Tracz

Christmas is for children — North American Christmas, that is. It is full of Santa Claus, gifts under the tree, shopping, stockings by the fireplace, toyland, and more and more presents. There may be a passing nod to the Child in the Manger, but barely. The essence of the North American Christmas seems to be running down to the pile of presents under the tree on Christmas morning. And it all revolves around the children.

European Christmases are different. The children receive presents on a seperate day, usually from St. Nicholas, Santa Lucia or Befana. Most family celebrations take place on Christmas Eve.

Ukrainian Christmas is not for children. It is for the whole family — and not for just the immediate or extended living family. From time immemorial, the Ukrainian family has comprised the living, the dead, and those yet unborn (as in Shevchenko's Poslaniye or Epistle). The family members who are dead include not only those who passed away recently, but all ancestors of the family going back as far as possible. The dead are not thought of as deceased, but only "departed".

As Christian, we celebrate the birth of Christ at Christmas, but we do so through traditions which existed in the territory of Ukraine for millennia before the Christ Child was born. And in that deep past, the winter feast of Koliada-Korochun celebrated the return of the sun (the winter solstice) and honored the ancestors.

This was a family celebration, the living members honoring those who departed. They had to be honored annually, for it was through them and because of them (along with the sun god) that the yearly life cycle continued. Upon death the souls of the ancestors, went to live in the different faces of nature — into the fields, woods, rivers and animals.

The souls were guardians of the living members of the family and of their ancestral home and land. The souls protected the family; ensured a good harvest, protecting it from hail, storms and drought; watched over the farm animals and provided good grazing. They were the intermediaries between the sun god and the people. During obzhynky, the harvest festival, the souls

left the field in the didukh (sheaf of wheat and other fine grains), which was ceremoniously placed in a special place in the barn, to be left there until Sviat Vechir (Holy Eve, i. e., Christmas Eve).

Children participated in this Christmas feast as an integral part of the living family. In preparation for the Feast of Koliada — Rizdvo (Christmas), children and adolescents had their own duties. All had to learn koliady and shchedrivky (carols and New Year's songs), learn their parts for the vertep (the short folk and nativity plays staged before or after the koliady are sung), and the well-wishing verses for Rizdvo and New Year. Younger boys prepared their gloves for "posivannia" ("sowing" — wishing) on New Year's morning, and the bags in which to carry the goodies from carolling. Older girls plaited wreaths from the evergreen barvinok (prowinkle), and embellished them with gold threads and beads.

The daughters helped the mother in the cooking of the 12 meatless and nondairy dishes for sviata vecheria (holy supper) on Christmas Eve, and in the baking of the various special breads, the kolach, knyshi, and palianytsi. On the morning of Christmas Eve, after the farm chores were completed, the father would call the oldest son, and together they went to the barn. From its special place, they took the didukh and solemnly and ceremoniously carried it into the house. They placed it on the pokuttia (the most prominent corner of the main room, under the icons).

Straw, carried in with the didukh, was

spread on the table (under the tablecloth) and on the floor, and while it was being spread, the children would pretend to be farm animals, imitating their actions and sounds, mooing, neighing, baa-ing, etc. This was to ensure an increase of farm animals in the new year, as well as a good harvest. Chickens and other domestic birds were imitated by the children as the parents brought kutia (cooked wheat grains, ground poppy seeds and honey) and uzvar (a compote of dried fruits) to the table. It was believed that this ensured an increase in poultry, eggs and honey in the new year.

At sundown, everyone changed into their finest festive clothing. The son was asked to check if the first star had appeared. He would go outside, and upon returning announce, "God's star is shining". From this moment began sviata vecheria or, as it was sometimes called, bahata kutia (rich or abundant kutia).

During the meal, and in some regions afterwards, children pulled blades of hay from underneath the tablecloth to foretell the future. Their fortune depended upon whether they pulled out a dried flower, stem, leaf, blade of grass or stalk. After supper, the father gave the children coins, and the mother gave candies, nuts, pumpkin and sunflower seeds, and other sweets. The parents also exchanged gifts. This symbolized the flow of well-being and wealth to all members of the family.

But the main exchange on Sviat Vechir was one of food, not gifts. Children between the ages of 10 and 15 carried portions of the supper along with the special breads to the grandparents and godparents. Upon entering their host's house, the children said, "We greet you with holy Rizdvo [or with the holidays]. Father and mother invite you for sviata vecheria, and we invite you". Placing the parcel of food on the table, the children kissed the hands of the grandparents — or godparents, and in return were kissed on the forehead. Then the children enjoyed a bit of grandmother's or godmother's supper. Afterwards, they received gifts of coins, nuts, apples or sweets.

Grandmother or godmother removed the food from the large kerchief in which it was carried, and replaced it with portions of her own supper. The children then returned home.

This practice is more than a common courtesy. It is a remnant from the prehistoric times when people lived in clans. By bringing sviata vecheria to their elders, the children were honoring not only the oldest living members of the family, but through them, the oldest members of the clan, those whose souls enrich the harvest and come back home on sviat vechir. Children were considered pure, innocent, and messengers of the good spirits. For this reason they, and not the adults, carried the supper. Also, adults had to remain in their own home to host their own good souls, and guard against evil spirits.

Op Shristmas Day, before sunrise, little boys visited relatives and neighbors to greet them with Christmas. As on the New Year, it was considered good luck if a young boy was the first to enter the house. His visit meant success and prosperity in the new year. After reciting a special humorous or festive verse, the boy was thanked, and given a small knysh, along with coins or nuts or apples. It was believed that the young boy — the "polaznyk" (the one who enters first) — personified the good souls and the sun god, the god of harvest. And the souls had power during the night, until sunrise.

Families — and children — are different now. But my sons still write letters to St. Nicholas and look for the first star on sviat vechir. They expect more than coins, nuts and apples, however — it's more like Transformers, Space Lego and Star Wars figures. But, at least on sviat vechir, there is a pause from the hectic commercial pace of the 20th century, and we are transported to a time and place permeated with reverence, richness of spirit and tradition. We are grateful that by accident of birth we are part of a people who carry on a tradition as old as human memory itself.

For more information on customs and traditions see:

* Ilarion, Metropolitan of Winnipeg and all Canada. Dokhrystyianski viruvannia ukrainskoho narodu. Winnipeg. Instytut doslidiv Volyni, 1965.
* Kylymnyk, Stepan, Ukrainskyi rik u narodnikh zvychayakh v istorychnomu osvitlenni, Winnipeg. Instytut doslidiv Volyni, 1957-64. V. 1-5.
* Onatskyi, Ievhen. Ukrainska mala entsyklopediya, Buenos Aires, Nakl. Adm. U A Ptserkvy v Argentini, 1957-67. V. 1-16.
* Vovk Khvedir, Studiyi z ukrainskoi etnohrafiyi ta antropologiyi, Prague, 1928 (New York, Howerla, 1976).
* Voropai Oleksa. Zvychayi nashoho narodu; etnohrafichnyi narys. Munich, Ukrainske vyd-vo, 1958-66. 2 V.

ЗАМІТКА ДО ЮВІЛЕЙНИХ ПРИВІТІВ

Досі наспіло до „Променя" певне число ювілейних привітів з нагоди 60-ліття Союзу Українок Канади, а з уваги на те, що число з січня заповнене різдвяними привітами, ювілейні привіти почнемо поміщувати в числі з лютого.

Разом з привітами, відділи, установи та поодинокі громадяни вітаючи організацію, складають пожертви на журнал „Промінь", які будуть поміщуватись ув окремій рубриці впродовж цілого 1987 року. Щира подяка за досі надіслані побажання і пожертви.

Редакція.

Найщиріші побажання Веселих свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року бажаю своїй родині і своїм дорогим приятелям. На журнал „Промінь" засилаю мою коляду $10.00.

Веселих свят!

Софія Гриник, Едмонтон.

У першу річницю смерти Ґеоргія Трофаненка, незабутнього мужа, батька і дідуся, який упокоївся 23-го жовтня 1985 року. Його втрату болюче відчуваємо і в пам'ять його складаємо 50.00 дол. на журнал „Промінь".

Покійному вічна пам'ять!

Залишилися у смутку: дружина **Анастасія,** сини **Єлен, Кен і Нестор,** невістка **Линда,** онуки — **Орися і Леся Трофаненко.**

За неправильно подане прізвище в числі 11 на сторінці 30, редакція просить вибачення.

Re: our world famous "Shchedryk"

by Andrij Hornjatkevyc

One of the oldest Ukrainian carols is — "Shchedryk". Its lyrics have nothing to do with the feast of the Nativity, but rather they deal with the riches of the master of the household. It is typical of the pre-Christian winter carols where the carollers would not describe the real abundance of the household, but rather as they wish it to be. The melody of that song is extremely simple — only four notes in the range of a third.

At the turn of the 20th century, the brilliant Ukrainian composer Mykola Dmytrovych Leontovich (1877-1921) took these four notes and arranged them for mixed chorus in the version familiar to most Ukrainians, and which can be found in the repertoire of every serious Ukrainian chorus.

This arrangement of the "Shchedryk" might have remained the exclusive property of Ukrainian (as is still the case with Leontovych's "Dudaryk") had it not been for Oleksander Antonovych Koshetz (1875-1944). In 1918 he was one of the co-organizers of the Ukrainian Republican Capella, and between 1919 and 1924, at the instructions of the government of the Ukrainian Democratic Republic, he made a tour of central and western Europe and the Americas with this capella. Among the many songs in its repertoire fas "Shchedryk". While performing in the United States, English lyrics were written to the Ukrainian melody. These lyrics are not a translation of the Ukrainian text but an entirely original composition. With these words the Ukrainian "Shchedryk" has established for itself a firm place in the repertoire of many North American choruses, and, as a result, the Ukrainian carol has gained international popularity.

This popularity has bred some misinformation, because on occasion one can hear radio announcers refer to this song as an ancient English carol. But it is a strange "ancient English carol" indeed, if no English music or text can be found before the 20th century.

Koshetz called his memoirs "Z pisneiu cherez svit" (Around the world with a song). Nowhere is this title more apt than when one considers "Shchedryk". This song, from its humble origins, in Leontovych's brilliant arrangement, and in the interpretation of the Ukrainian Republican Capella under the direction of Koshetz, has become truly forld famous.

This article was also published in Ukrainian News of Edmonton.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У четверту річницю упокоєння нашої дорогої мами, бл. п. Меланії Ґудзак — відійшла від нас 18 лютого 1983 року складаю китицю нев'янучих квітів та у її світлу пам'ять засилаю 60.00 долярів на „Промінь".

Покійна залишила у глибокому смутку мужа Миколу, дочок, синів, невісток, зятів, внуків, сестер і брата. Була членкою відділу ім. О. Кобилянської в Саскатуні. Пам'ять про неї живе в серцях її мужа Миколи й родини.

Вічна їй пам'ять!

Дочка Ольга, зять Василь Томсони, Саскатун.

— — —

На свіжу могилу дорогої дочки і сестри Михайліни Ґоян, яка упокоїлася 22 вересня 1986 року, також у пам'ять дорогого мужа і батька, Николи Іванчука — упокоївся 25 листопада 1957 року у пам'ять покійних складаємо 40.00 долярів на журнал „Промінь."

Марія Іванчук і Савеля Харко — Норт Бетлфорд, Саск.

— — —

У незабутню пам'ять мого дорогого мужа, батька і дідуся Михайла Ревуцького, який упокоївся 15 травня 1986 року у Вінніпезі, кладу китицю нев'янучих квітів і засилаю 20.00 долярів на журнал „Промінь".

Вічна йому пам'ять!

Дружина Маргарета Ревуцька, Вінніпеґ.

— — — — —

У світлу і незабутню пам'ять мого дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. Михайла Сакундяка — упокоївся 28 жовтня 1983 року, замість квітів посилаю у його пам'ять 30.00 дол. на журнал „Промінь".

Дружина Анна Сакундяк з родиною, Саскатун.

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу прот. Петра Ґліцького — упокоївся 13 вересня 1986 року на 85-му році життя, засилаю 15.00 долярів на журнал „Промінь". Як заслужений священик, був парохом в Овкборн в роках 1952-1955. Багато добра зробили разом з добродійкою в цій околиці.

Анастасія Грицак— Овкборн, Ман.

У незабутню пам'ять упокоєння мого мужа, дітям батька, дідуся та прадідуся, бл. п. Олександра Козира, кладемо китицю нев'янучих квітів і засилаємо в його пам'ять 38.00 дол. на журнал „Промінь".

Галина Козир, діти, внуки і правнуки — Едмонтон.

— — — — —

У світлу і незабутню пам'ять наших дорогих родичів — бл. п. ГРИГОРІЯ та МАРІЇ МИХАЙЛИШИНИХ, засилаємо 20.00 дол. на журнал „Промінь".

Наталя і Володимир Базюк з родиною, Едмонтон.

— — —

У світлу і незабутню пам'ять нашої дорогої донечки Зені Панчук, яка упокоїлася в день Різдва Христового в лікарні в Мелфорті, Саск. 1986 року, замість китиці квітів, що їх вона так любила, у її незабутню пам'ять засилаємо 50.00 дол. на журнал „Промінь". Хай Всевишній Господь прийме її душу у свої оселі праведних.

Родичі: Андрій і Текля Ґурські, Саскатун.

— — —

В пам'ять нашої дорогої матусі і бабуні — д-р Людмили Бризгун, яка відійшла від нас назавжди 7 січня 1981 року пересилаємо передплату на „Промінь", „Жіночий Світ" та „Наше Життя" для невідомої бабусі.

Оксана, Ярослава, Всеволод та Ігор Соколики — Торонто.

— — —

У світлу і незабутню пам'ять моїх дорогих родичів Николи і Параскевії Слижук і брата Івана, який загинув у бояв у Другій світовій війні 1945 року, висилаю 100.00 долярів на журнал „Промінь".

Марія Слижук — Давфин, Ман.

— — —

У світлу пам'ять наших дорогих: Андрія Панчишина, який відійшов у вічність 6 листопада 1986 року і Івана Панчишина — відійшов 22 червня 1964 року, замість квітів засилаю 10.00 дол. на журнал „Промінь".

Анна Панчишин і родина — Мелфорт, Саск.

— — —

На нев'янучий вінок у світлу пам'ять Павліни Клюкевич, колишньої голови Провінційної Екзекутиви, яка упокоїлася 2-го травня 1985 року і на свіжу могилу довголітньої членки Провінційної Екзекутиви Марії Сташин, яка упокоїлася 21 жовтня 1986 року, складаємо в їх пам'ять на фонд журнала „Промінь" 25.00 долярів. Вічна їм пам'ять!

За Управу Провін. Екзекутиви на Британську Колюмбію:
Г. Токарик, кореспондентка секретарка.

— — —

На нев'янучий вінок в пам'ять наших дорогих батьків Анастасії і Федота Лимара і брата Константина та ближчих і дальших рідних, які відійшли у вічність на Україні, складаємо на фонд „Променя" 15.00 дол., а покійним вічная пам'ять!

Олена і Василь Дзюбенки з родиною.

— — —

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки при катедрі Пресв. Тройці у Вінніпезі складає 25.00 долярів на фонд „Променя" як нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої довголітньої членки, бл. п. Марії Богонос, яка упокілася 19 листопада 1986 року. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Павліна Ігнаш — голова, Павліна Кревецька — секр.

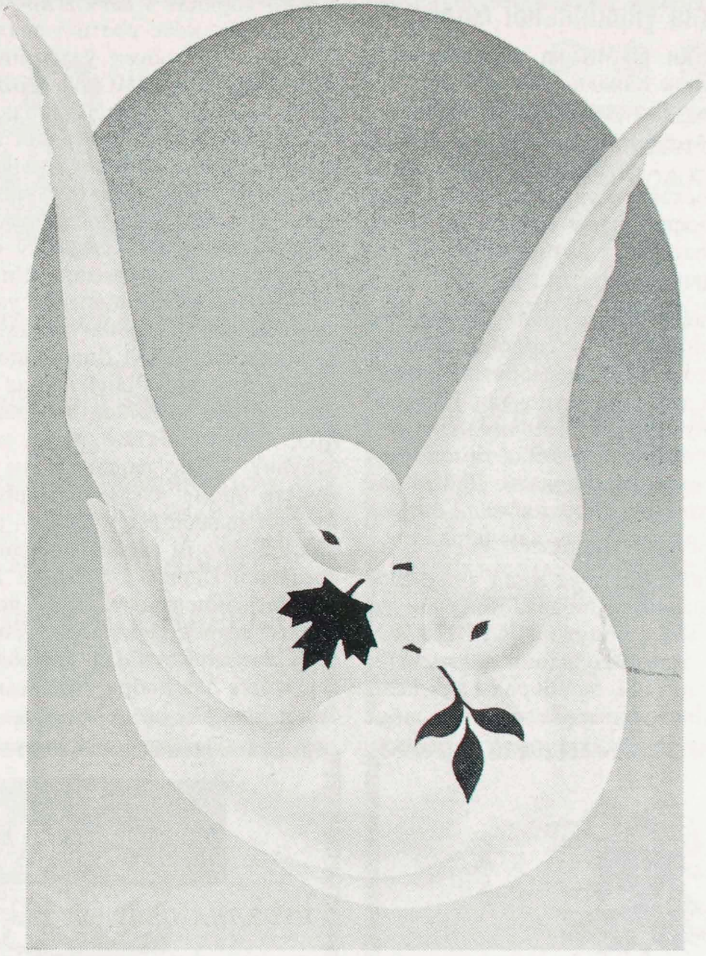

Святочні Побажання

Міжнародній Рік Миру вже майже за нами. Коли поглянемо позад себе, то постає надія, що ми продовжуємо працювати для світового Миру й гармонії.

В Канаді, особливо в цьому часі, ми поділяємо одні з одними родинні та громадські почування.

Бажаємо всім в надходячому Новому Році щастя і достатків.

The Hon.
DAVID CROMBIE
Secretary of State and Minister
Responsible for Multiculturalizm.

„Наш плян для української молоді"

Слово референтки СУМК на конференції Союзу Українок Канади у Ванкувері 31. 7. 1986 року Галини Мельник-Марко

Одним з найголовніших завдань Союзу Українок Канади є, — виховання нашої молоді на свідомих православних українців, щоб вони знали, як і де боронити нашу справу. На жаль, справа молоді в нас часто залишається на закінчення нашої програми.

Для розбудови і росту нашої Церкви та організації, нам потрібна — свідома молодь. Лише свідома молодь може перебрати і провадити те, що наші піонери розпочали і розвинули 95 років тому. Від нас батьків залежить, щоб та величезна праця, той вклад самопосвяти та віра у своє рідне, не пропали. Даймо нашим дітям ту українську душу, що наші батьки дали нам. Як це зробити? Ось вам порада:

Нераз ми бачили, що нова мода може скоро вплинути і переконати людей. Чому ми не можемо створити нову моду: ГОВОРИТИ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ? Говорімо вдома з дітьми, з приятелями, в організації, на зборах і так далі.

Будьте певні, що в нашій молоді розбудиться гордість і любов до свого рідного. Наша молодь хоче рости і знати все. Вона хоче втішатися великими успіхами і знанням своєї рідної мови. ДАЙМО ЇЙ МОЖЛИВІСТЬ ОСЯГНУТИ ЦЕ ВСЕ. Наші предки вірили в силу своєї мови, віри і пісні. Хоч постійно їм забороняли і переслідували їх вороги. Та українська мати 1000 років, як передає своїм дітям свою найкращу дорогоцінну спадщину. Наш народ віками виховувався у своїй рідній Церкві, в українській родині. Ця глибока пошана до свого рідного зберегла український народ! Хто нам тут забороняє плекати своє рідне? Чи це лінивство? ТАК! Дивно, що ми сподіваємося так багато, що Рідна школа дасть нашим дітям все, що потрібне до знання українства. А ЩО ДІМ РОБИТЬ? Мама, тато, дідуньо чи бабуня? Даймо нашим дітям рідну мову і духовість вдома. І самі вивчаймо, удосконалюймо свої знання! Наші діти — це майбутні члени СУС! Даймо їм нагоду працювати в нашій Православній Церкві і громаді! Даймо нашій молоді всі можливості, крім вищої освіти, здобувати знання своєї культури, спадщини, щоб вона хотіла і любила працювати в наших організаціях для добра українського народу й для слави Божої!

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

та

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

б а ж а є

Централі Союзу Українок, Пров. Екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам Союзу та їх родинам та всьому українському народові

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
в Брентфорд, Онт.

Марія Іванець, голова
Анастасія Пережак, референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

Ню Вестмінстер, Б. К.

Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції „Променя", членству по відділах т авсьому Українському Народові.

ХРИСТОС РОДИВСЯ! — СЛАВІМО ЙОГО!

Павліна Чернівчан, голова
Павліна Фансига, секр.

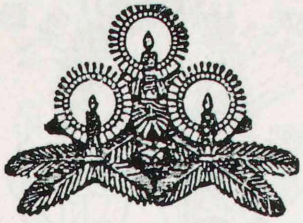

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

УКРАЇНСЬКОМУ ГОМАДЯНСТВУ
В САСКАТУНІ І ОКОЛИЦІ ТА ВСЬОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ І НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

PARK FUNERAL CHAPEL

SASKATTON, SASK. 311 — 3rd Ave. N.
(306) 244-2103

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
В САСКАТУНІ І ОКОЛИЦІ ТА ВСЬОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ І НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

BAZAAR KUZMA'S LTD.

"Overseas Parcel Service"

341-20th STREET WEST
SASKATOON, SASK. S7M 0X1

CERAMIC GIFTS —
UKRAINIAN EMBROIDERED ITEMS
UKRAINIAN RECORDS — YARD GOODS

S. L. KUZMA
President
Bus. 244-7373

ZENNON KUZMA
Manager
Res. 382-9592

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й в діяспорі

Українська Кредитова Спілка
„НОВА ГРОМАДА"

при

321 — 20th Street West,
Saskatoon, Sask. S7M 0X1
Telephone: (306) 653-1300.

Вступайте в члени і користайте
з наших услуг!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

всім нашим покупцям, українському громадянству та всьому нашому народові в Україні і у всьому світі

бажає

„НЕСТОР" ПЕКАРНЯ — Саскатун

NESTOR'S BAKERY

912 — 20th Street West Saskatoon, Sask.
S7M 0Y4

JOHN & AUDREY MATUSHEWSKI
(306) 242-6344

Найщиріші побажання
з нагоди
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ВСЬОМУ ЧЛЕНСТВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ТА УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ ПО ВСЬОМУ СВІТІ.

* * *

полотна, нитки, книжки, платівки, посилки пакунків в Україну і т. п.

По дальші інформації пишіть на адресу:

PAUL'S MUSIC & BOOK SUPPLY

222-20 St. West
SASKATOON, SASK. S7M 6W9

Марія Ткачук — власник

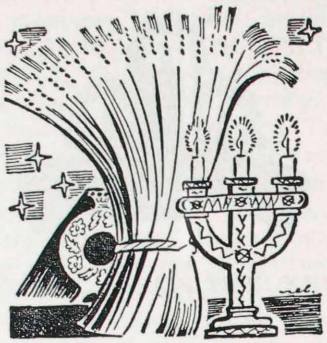

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
усім народним працівникам на ниві церковній і громадській

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.
Христос народився!

Дорис Маковська, голова
Іванна Завісляк, секр.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
пересилає

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

БЛАЖЕННІШОМУ МИТРОПОЛИТОВІ ВАСИЛІЄВІ, ПРОВОДОВІ УПЦ В КАНАДІ І ВСЕМУ ДУХОВЕНСТВУ, ЦЕНТРАЛЬНІЙ УПРАВІ СУС, ІЗ СКЛАДОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ, КРАЙОВІЙ УПРАВІ С.У.К., ІНСТИТУТАМ, ПРОВІНЦІЙНИМ ЕКЗЕКУТИВАМ, РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ", ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЇХ РОДИНАМ, ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В ВІЛЬНОМУ СВІТІ ТА НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ.

Христос Раждається! Славімо Його!

Орися Сушко — голова, **Анна Грицик** — кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
при Соборі Св. Покрови у Вінніпезі

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Редакції „Променя", Парохові всеч. о. С. Семотюкові і його Родині, Членам громади, їх Родинам та всьому Українському Народові.

А. Шевель, голова — **Василина Кутна,** секретарка

З нагоди
Різдва Христового і Нового Року
пересилаємо щирі побажання
Веселих Свят

Крайовим Проводам та всім членкам і членам складових організацій СУС; Ієрархам, духовенству і всім вірним УПЦК та всьому українському народові у вільному світі і на рідних землях.

Христос Народився

Провінційна Екзекутива С.У.К.
на Британську Колюмбію

Олена Дзюбенко, голова — **Галя Токарик,** кореспондентка секретарка

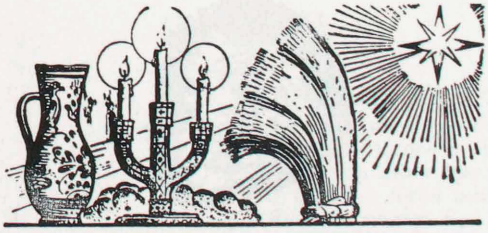

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

Відділ ім. Софії Русової в Лонґ Бренч, Онт.

Ієрархам та духовенству Української Православної Церкви в Канаді — Централі Союзу Українок Кананди і всім членкам — Редакції журналу „Промінь" та всім українцям у вільному світі й на рідних українських землях

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Г. Щерблюк — голова, — **Констанція Чорна** — кореспондентка секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

членки відділу Союзу Українок Канади ім. Св. Княгині Ольги, — Вернон, Б. К. Всеч. Духовенству нашої Української Православної Церкви, Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журналу „Промінь", членам складових організацій СУС, членкам Союзу Українок, їх родинам та всьому українському народові.

Доротея Панчук, голова. **Анна Буяр,** секретарка.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Членки відділу імени
Ольги Басараб
в Нипавин, Саск.

Проводові Української Православної Церкви в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом ВАСИЛІЄМ, нашому духовенству, всім проводам і членству організації Союзу Українців Самостійників, центральній управі, Провінційним екзекутивам, редакції „Променя", всім членкам нашого Союзу й їх родинам та всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

Марія Басараба, голова **Добр. Б. Крочак,** секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

управа і членки відділу

ім. Лесі Українки в Гамільтоні

Проводові Української Православної Церкви в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом ВАСИЛІЄМ, всьому нашому Духовенству, Централі Українців Самостійників, Централі Союзу Українок Канади, членству по відділах, редакції журналу „Промінь" та всьому українському народові в Україні й по цілому вільному світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Уляна Криворучко, голова **Галя Криштанович,** референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

УПРАВА І ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
СОЮЗУ УКРАЇНОК ПРИ КАТЕДРІ
СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Блаженнішому митрополитові ВАСИЛІЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх Родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос народився — Славімо Його!

Анна Томнюк, голова

Леся Івасюк, кор. секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого
Нового 1987 Року

засилає

МАНІТОБСЬКА ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і Духовенству, Редакції журнала „Промінь" та його Читачам, Членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників та їх Родинам і всьому Українському Народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

С. Бейзик, голова

Добр. А. Міненко кор. секр.

Різдвяна Ніч! І Ось мій Край
Замріяв знов про Божий рай...
І щастя тихого в сім'ї
Бажають знов брати мої,
Я чую — Край мій героїчний,
Як все співає: Бог Предвічний!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ 1987 РОКОМ

вітаємо

Блаженнішого Митрополита Василія, все Духовенство Української Православної Церкви, — а спеціяльно о. д-ра Ігоря Куташа, членство Союзу Українок Канади з його Крайовим і Провінціяльним проводами, редакторку журнала „Променя", складові організації СУС і ввесь Український Нарід в краю та в діяспорі сущій.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! — СЛАВІТЕ ЙОГО!

За Екзекутиву відділу ім. „Доньки України" в Монреалі

Оксана Русин, голова

Галина Сенишин, кореспондентка.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Блаженнішому Митрополитові Василієві, проводові УПЦ враз з духовенством нашої Церкви, Центральній Управі та всьому членству Союзу Українок Канади і кожній нескореній українській людині в Україні чи в діяспорі сущій

б а ж а є

Управа і членки відділу Союзу ім. Кн. Ольги при Катедрі св. Володимира в Торонті.
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Діна Гетьманчук
голова.

Добр. Анна Ференсів
секреарка.

Найщиріші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Блаженнішому Митрополитові ВАСИЛІЮ, Єпископові ІВАНОВІ, всьому нашому Духовенству. Центральній управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам нашого Союзу, складовим організаціям Союзу Українців Самостійників та всьому українському народові

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Членки відділу
ім. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Анна Клопушак,
голова

Оля Гавриш,
секретарка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО 1987 РОКУ

сердечно вітаємо

Його Блаженство, Блаженнішого Владику ВАСИЛІЯ, Митрополита Вінніпеґу й всієї Канади УПЦ; Преосвященнішого Владику ІВАНА, Єпископа Едмонтону і Західньої Єпархії; Всечесне Духовенство УПЦ; Світлу Консисторію; о. д-ра С. Ярмуся, голову Президії Консисторії УПЦ; Колеґію Св. Андрея та студентів богословія; членство й прихильників складових організацій Союзу Українців Самостійників: СУМК, С.У.К., ТУС; Фундацію СУС; Управи Музеїв; Братство Св. Івана та всі Добродійні Організації; Дирекції та Студентів Інститутів; Редакції „Українського Голосу", „Вісника" та журналу „Промінь"; ввесь Український Нарід в Україні й поза Україною!

УСІМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ!
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Андрій Мельничук,
Голова СУС

Ярослав Скрипник,
Рекордовий Секретар

Фіона Пелех,
Кореспонд. Секр.

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Членки відділу ім. Лесі Українки
в Ту Гиллс, Альберта,
Центральній Управі Союзу, редакції і читачам журнала „Промінь" членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Марія Чернівчан, голова **Марія Бук,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Виндзор, Онтаріо

Проводові У.П.Ц. в Канаді на чолі з Блаженнішим Митрополитом **Василієм,** всьому нашому Духовенству, Централі і членам СУС, Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Членкам відділів і їх родинам та редакції „Променя".

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

Аделя Мілько, голова **Оля Друль,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

БАЖАЮ

Всім моїм рідним, приятелям і членкам С.У.К. та сіньорам при катедрі Пресв. Тройці в Саскатуні, читачам і редакції „Проміня" та всьому українському народові в Україні й по цілому світі.
З нагоди моїх 80-літніх роковин, посилаю 80.00 дол. на „Промінь" та складаю щиру подяку всім тим, що звеличали мене в місяці серпні на моїх уродинах.

Кароліна Возняк, Саскатун, Саск.

Найщиріші святочні побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Членки відділу ім. О. Пчілки
в НОРТ БЕТЛФОРД, САСК.

Центральній управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам і всьому членству Союзу Українок, редакції та читачам журналу „Промінь", Проводові і Духовенству У.П.Ц., управам і членству всіх складових організацій СУС та всьому українському народові в Україні й по світі. Вітаємо всіх традиційним українським привітом:

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Ольга Бицкал, голова. **Марія Сохацька,** референтка „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

управа і членки відділу
ім. Ганки Романчич
в Саскатуні

Духовенству нашої Церкви, Централі Союзу Українок Канади, проводові і членам складових організацій СУС, членкам по відділах з їхніми родинами та всьому українському народові в Україні й у світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Катруся Щербій, **Голова.** *Добр. Л. Макаренко,* **Секретарка.**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

Відділ ім. Лесі Українки в Оттаві

Духовенству Української Православної Церкви в Канаді, Централі Союзу Українців Самостійників, Централі Союзу Українак Канади і всьому членству по відділах, редакції журналу „Промінь", його читачам, всьому українському народові в Україні й по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Зоря Джексон — голова, **Ірина Мушка** — секретарка

УПРАВА і ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ

ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

у Ванкувері

з нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ засилають найщиріші побажання Центральній Управі Союзу Українок Канади, Ієрархам, духовенству і всім вірним УПЦ в Канаді, Проводам і членам складових організацій СУС, їх родинам і всьому українському народові

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Емілія Чуйко, голова

Олена Дзюбенко, кореспондентка секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

членки відділу Союзу Українок Канади

ім. Ольги Кобилянської

в Суррей, Б. К.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журналу „Промінь", усім відділам і всьому українському народові

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІМО ЙОГО!

В. Бонар, голова

Марія Боднарчук-Манюк, Референтка „Променя"

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Провінційна Екзекутива на Саскачеван

* * *

Ukrainian Women's Association of Canada

Saskatchewan Provincial Executive

З НАГОДИ 60-ЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО

і засилаємо найщиріші побажання:

— ПРОВОДОВІ ЦЕНТРАЛІ С.У.К.
— ПРОВІНЦІЙНИМ УПРАВАМ
— РЕДАКЦІЇ „ПРОМЕНЯ"
— ЧЛЕНСТВУ ПО ВІДДІЛАХ І ЇХ РОДИНАМ
— УПРАВАМ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ С.У.С.
І ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

ВЕСЕЛИХ РІЗДВЯНИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Галя Клапущак — голова, **Катерина Пасєка** — кореспондентка секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ТРАНСКОНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", провінційні Управи і Членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Олена Шипит, голова

Анна Гудима, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ
ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
в Йорктоні, Саск.

Блаженнішому Митрополитові Василієві, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, Членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос Народився! — Славімо Його!

Анна Кучерява, голова

Вірджінія Верещук, реф.

Найщиріші побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

Членки Відділу Союзу Українок Канади
ім. Лесі Українки
при Катедрі Пресв. Тройці в Вінніпезі

Центральній управі Союзу Українок, нашим Церковним Ієрархам, Духовенству, Редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові по цілому світі.

Христос Народився! — Славіте Його!

Анастасія Міщук, голова

Павліна Кревецька, кореспонд. секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ДАВФИНІ, МАН.

Вітаємо Центральну Управу Союзу Українок Канади, Редакцію журнала „Промінь", Провінційні Екзекутиви і Членок по відділах Союзу та ввесь Український Народ по всьому світі.

Марія Тузик, голова

Марія Білоус, реф.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ НА АЛЬБЕРТУ

бажає

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

нашим церковним Ієрархам і Духовенству, Центральній управі Союзу Українок, редакції журналу „Промінь" та його читачам, членам усіх складових організацій Союзу Українців Самостійників, Колегії Св. Андрея, працівникам „Українського Голосу" та „Вісника" і всьому українському народові по всьому світі.

Лелія Зубріцька, голова

Анна Кравець, кореспонд. секр.

З нагоди Різдва Христового і Нового 1987 Року

Дирекція і Адміністрація

Українського Товариства Взаємної Помочі

у Канаді

при 235 МкҐрегор вул., Ман.

Товариство різного роду життєвої асекурації.

бажають

ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ І ІХ РОДИНАМ ПО ВСІЙ КАНАДІ КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я І ДОБРИХ УСПІХІВ у 1987 році.

ДИРЕКЦІЯ:

Сергій Радчук — Президент
Орест Левицький — Заст. През.
Петро Данилюк — Секретар
Богдан Бабинець — Скарбник
Борис Саламон — Фін. Секретар

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

п-ні Галина Бабинець

п-ні Галя Майба

Богдан Василишин

ДИРЕКТОРИ ПРОВІНЦІЙ:

Данило Гузик — Б. К.
Петро Прокопів — Альберта
Орест Пасєка — Саск.
Мирослав Бугера — Манітоба
Федір Строгий — Отаріо і Квебек

АДМІНІСТРАЦІЯ:

Леонтина Радчук — управителька
Орися Бугера — секретарка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
РОБЛИН, МАН.

Блаженнішому Митрополитові ВАСИЛІЄВІ, Владикам і всьому Духовенству нашої Церкви, Членкам Проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним Екзекутивам, всьому Членству нашої організації по відділах разом з їх Родинами, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у вільному світі й в Україні.

Христос Народився! — Славімо Його!

Юліянна Данилюк, голова — **добр. О. Демчук,** секр.

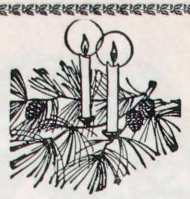

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
КАНАДИ ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
У КАДЕТ І ЕЙЛШЕМ, САСК.

Всеч. Духовенству Української Греко-Православної Церкви, Централі Союзу Українок Канади і його Ч л е н с т в у, Редакції „Променя" і всьому Українському Народові у світі і в Україні.

Христос Народився!

Марія Рудей, голова — **Анна Н. Козунь,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

Членки Відділу ім. С. Стечишин

в Келовна, Б. К.

Членкам проводу Союзу Українок Канади, Центральній Управі, Провінційним екзекутивам, всьому членству нашої організації по відділах разом з їх родинами, редакції журналу „Промінь" і всьому українському народові в Україні та у вільному світі

А. Шепіль — голова, **Н. Гайдук** — секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В СМОКІ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, р е д а к ц і ї „Променя", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

Христос Народився!

Єлисавета Рошко, голова — **Єлена Палічук,** секретарка

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

засилає

всім своїм клієнтам і приятелям

MORRISSON HORNUNG STAMATINOS

and

LELAND

P. O. Box 188 S3N 2V7 Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашим покупцям, приятелям і родині

GRYBA'S DRUG STORE

Василь і Савеля Ґриби

Box 160 Cudworth, Sask.

Phone 256-3363 S0K 1B0

Найкращі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯЯНСЬКОЇ У ДОНВЕЛ, САСК

Центральній Управі Союзу Українок, Провінційним Екзекутивам, Редакції Променя, Членкам усіх відділів та всьому Українському Народові.

Христос Рождається!

Галина Цимбаліста, голова **Петруня Процишин,** секр.

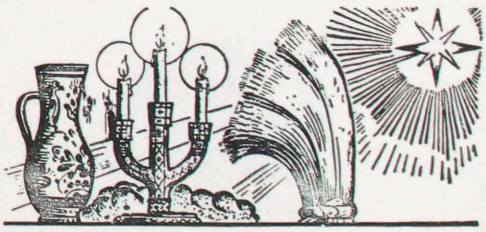

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажаємо

нашій родині, нашим приятелям, всьому членству відділу ім. О. Кобилянської у Саскатуні та редакції журнала „Промінь".
ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Стефан і Марія Гарбус

1918 Sommerfield Ave., Saskatoon, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм Клієнтам і Приятелям

PARK PLAZA RESTAURANT

Broadway Park Plaza

YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм Пацієнтам і Приятелям

Dr. B. W. TRISCHUK

DENTAL SURGEON

520-C Broadway Park Plaza

Telephone 782-3555 Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм Клієнтам і Приятелям

CHRISTIE - HILL Funeral Chapel

22 - 5th Ave., N., Yorkton, Sask.

Allan Hill *Phone (306)*
Director *782-2312*

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

з а с и л а є

ВСІМ СВОЇМ КЛІЄНТАМ
і ПРИЯТЕЛЯМ

BAILEY'S FUNERAL HOME LTD.

"The Chapel on the Corner"

W. Allan Bailey Fifth Ave. at Smith St.
Phone 783-7552 YORKTON, SASK.

BRANCH CHAPEL: ITUNA, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Клієнтам і Приятелям

MUTUAL LIFE OF CANADA

MICHAEL RUSNAK — 782-2514

YOUR MUTUAL LIFE REPRESENTATIVE

83 Victor Place

Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

всім своїм Покупцям і Приятелям

YORKTON CARPET LAND LTD.

20 AGRIL STREET

YORKTON, SASK.

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

всім своїм КЛІЄНТАМ і ПРИЯТЕЛЯМ

Pork Plaza Florist
Parkland Mall

YORKTON, SASK.

Phone: 783-6112 of 783-6116

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає

всім своїм клієнтам і приятелям

B. G. DENTURE CLINIC

15 — 1st Ave., N. Yorkton, Sask.

Phone: 783-6350

F X43 JAN 17
LIBRARY OF ST JOHNS
UKR ORTH WOMENS ASS'N
10611-110 AVE
EDMONTON ALTA T5H 1H7

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм Клієнтам і Приятелям

and RUSNAK

RUSNAK, BALACKO, KACHUR

BARRISTERS, SOLICITORS

NOTARIES PUBLIC

1 Broadway E. 0K4 2X3 Yorkton, Sask.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажають

всім своїм Клієнтам і Приятелям і всьому Українському Народові

PARKLAND INSURANCE & REALTY

M. B. Trofanenko — Jim Trofanenko
Craig Carduff — Laurence Wagner

Phone 783-4498

YORKTON, SASK.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм Клієнтам, українському Громадянству Йорктону й околиці та всьому

W. WASYLYSHEN Law Office

B.S.A., L.L.B.

(Also of the Bar of Alberta and Manitoba)
BARRISTER AND SOLICITOR

44 Broadway East
P.O. Box 1475
Yorkton, Sask.
S3N 0K7 Teel. (306) 782-5588

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

щиро бажає

всім своїм Клієнтам, українському Громадянству Йорктону й околиці та всьому Українському Народові

CLAIMS CANADA PROCYSHYN ADJUSTMENT LTD

ESTEUAN Yorkton, Sask.